

Messi acosta el Barça a la final de la Champions

Els blaugrana van saber patir i viatgen a Liverpool amb tres gols d'avanatge

Messi, després de marcar el tercer, un golàs de falta directa ■ EFE

EL PUNT AVUI + 1,20€

DIJOUS • 2 de maig del 2019. Any XLIV. Núm. 14985 - AVUI / Any XLI. Núm. 13855 - EL PUNT

NACIONAL

P6,7

Els sindicats apunten a Sánchez l'1-M

DEMANDA • Milers de manifestants reclamen la derogació de la reforma laboral

FUTUR • Els majoritaris veuen en els resultats del 28-A un aval "a les polítiques d'esquerres"

La Via Laietana de Barcelona, plena en la manifestació dels sindicats majoritaris ■ JOSEP LOSADA

#CATALUNYALLIBERTAT ELECCIONS

Alcalde i cap de llista del PSC a Tarragona P16,17

Josep Fèlix Ballesteros

"Per al diàleg caldrà segurament canvis en els pactes"

Cap de llista del PSC a Girona P12,13

Sílvia Paneque

"La ciutadania vol que Girona torni a ser la prioritat"

L'anàlisi de Salt P14,15

Salt

La visibilitat de Salt i la seva gran peça urbanística

cetrencada
Avui amb El Punt Avui
Què fem amb el zoo?
Debat sobre la vigència del model del zoològic barceloní

GENER - MAIG 2019

6è CONGRÉS D'ATENES DE CATALUNYA

JUNTS CONSTRUÏM, JUNTES AVANCEM

www.ateneus.cat
congressoateneus@ateneus.cat
932 488 130
@AteneusCatalunya
@AteneusCat
@AteneusCat

Organiza: Federació d'Ateneus de Catalunya

Col·labora:

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Jofre Llombart

Res més a dir

L'article 23.2 de la Constitució Espanyola protegeix aquells aspectes del dret de sufragi passiu, que tenen rang cons-

titucional i condició de dret fonamental. L'ordenament jurídic s'ha d'interpretar en el sentit més favorable per a l'exercici dels drets fonamentals, especialment en un procés electoral. La llei orgànica del règim electoral general exigeix que per ser elegible s'ha de tenir la qualitat d'elector. A l'ordenament jurídic vigent, cap espanyol major d'edat pot ser privat de la seva condició d'elector. La inscripció al cens té naturalesa declarativa de la titularitat del dret a vot. Fins i tot els que aspirin a ser proclamats candidats i no figurin com a inclosos a les llistes del cens electoral podran ser-ho sempre que acreditin que reuneixen totes les condicions.

Perquè una persona sigui inelegible, hi ha d'haver condemna per delictes de rebel·lió, terrorisme, contra l'administració pública o contra les institucions

“Els partits polítics no tenen legitimitat per impugnar la inscripció censal d'un ciutadà en concret. La situació de rebel·lia penal no està inclosa com a causa d'inelegibilitat”

de l'Estat. La situació de rebel·lia penal no està inclosa com a causa d'inelegibilitat. Els partits polítics no tenen legitimitat per impugnar la inscripció censal d'un ciutadà en concret. Tot això raonat hauria d'haver portat a una resolució de la Junta Electoral Central desestimant les reclamacions interposades pels partits polítics Ciutadans i Partit Popular contra la candidatura de la coalició Lliures per Europa (Junts per Catalunya) en les quals sol·licitaven l'exclusió dels candidats Carles Puigdemont, Clara Ponsatí i Toni Comín.

Demano disculpes si el lèxic és una mica enrevessat. I és que aquest text no és meu: l'ha escrit el president de la Junta Electoral Central (JEC). Són fragments literals del vot particular que discrepa de la decisió d'expulsar Puigdemont, Ponsatí i Comín de les eleccions europees. Res més es pot afegir quan fins i tot el màxim responsable de la JEC troba injust que es veti tres ciutadans lliures a ser escollits en uns comicis.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

El pont dels presos

A vui és dia de festa a Madrid. Celebren el Dos de Mayo, l'aixecament contra “el francès”. Demà, divendres, serà pont. Ahir, Primer de Maig, va ser també festiu. Com que el Tribunal Suprem es regeix pel calendari laboral de Madrid, el judici contra el procés català haurà quedat interromput gairebé una setmana, amb els acusats mantinguts en insistent presó preventiva. La justícia és lenta i els ponts, que quan són de pedra serveixen per escurçar distàncies, la dilaten encara més.

El jurista Joan Queralt explicava l'altre dia que la formulació *in dubio pro reo* no l'hem d'anar a buscar al Dret Romà sinó en algun moment de l'edat mitjana. A mi m'estranya una mica, perquè segons tinc entès la justícia medieval no tenia grans miraments amb els acusats i quan va ser instituïda la Inquisició no en va tenir cap, però el professor Queralt en sap molt i no em veig amb cor de contradir-lo. Sigui de la baixa o l'alta edat mitjana, sigui dels romans que jo tinc per més garantistes, la qüestió és que el prudent consell que defensa l'acusat

“Una setmana plena de festes a Madrid dilata encara més el judici

davant de la dubitació del jutge aquí no s'aplica. Sandro Rosell, expresident del Barça, s'ha passat dos anys en presó preventiva. Al final ha estat declarat innocent. Si hagués estat president posem per cas del Real Madrid, la innocència també li hauria estat acreditada i la prevenció hauria estat imaginable. Com diu John Carlin, no hi ha ningú que dubti d'aquest principi, i els partidaris del principal equip futbolístic de Madrid menys. Rosell ha tingut la pega també de no haver estat un president estimat. El dia de l'absolució un soci del Barça deia: “No va ser un bon president però no es mereixia

la presó.” Ai aquest “però”, ai el soci, el tzozi, que deia Núñez, quan perd el món de vista.

Els nostres presos polítics celebraran la rebel·lió del Dos de Mayo tancats per rebels. Fa més d'un any que es troben en aquesta situació tot i que el judici de què són objecte ha anat demuntant la raó per mantenir-la, principalment quan declaraven els polítics. Els jutges s'emparen en el risc de fuga. No volen patir la humiliació d'entrar a la sala un dia i observar que els falten acusats. No és que no observin el *in dubio pro reo*, és que fan passar el seu orgull davant de la llibertat de les persones. D'on ve, això, professor Queralt? Potser del Dos de Mayo? El Dos de Mayo, un cop expulsats els francesos, va suposar la instauració d'un règim reaccionari al marge de les pulsions democràtiques europees, que va fer funcionar a tot gas la Inquisició per motius polítics i que va ignorar sistemàticament el *dubio* i el *pro reo*.

Des de diumenge el Tribunal jutja i manté empresonades persones elegides democràticament i massivament. La gent no té dubtes de la innocència.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez L'Esportiu i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/q9uhoi>

A la tres

Joan Rueda / jrueda@elpuntavui.cat

Els comuns, com el PP?

Òbviament, una de les grans notícies d'aquestes darreres eleccions generals ha estat la davallada històrica del PP. Diumenge, els de Pablo Casado van obtenir el seu pitjor resultat electoral des del seu debut l'any 1989, amb només un 16,7% dels vots i 66 diputats, menys de la meitat dels 137 que havia deixat Mariano Rajoy. Els populars hauran d'analitzar per què han decidit suïcidar-se seguint els missatges de la ultradreta quan tots els estudis dels darrers 40 anys indiquen que a l'Estat espanyol les eleccions les guanya qui controla el centre. El PP quan suma centre i dreta o el PSOE quan fa el mateix mirant una miqueta més a l'esquerra. Òbviament, la incapacitat política per resoldre la crisi política a Catalunya i, fins i tot, el seu ús per intentar tancar la corrupció, li han passat factura.

Però en el títol d'aquest article hi ha un altre partit polític, bé, de fet, una

“Han perdut el terç dels vots que Domènech va vaticinar que eren independentistes

confluència, els comuns. En moltes coses, gairebé en totes, no tenen res a veure. Però n'hi ha una que els està unint: és només el PP qui s'està esmicolant? Els comuns van guanyar les eleccions generals a Catalunya el 2015 amb gairebé un milió de vots, i van repetir el 2016 amb més de 850.000 vots, uns resultats que no havia aconseguit ni el PSUC dels millors temps, que va superar els 500.000 vots els

anys 1977 i 1979. És a dir, un partit amb la implementació que tenia en barris i empreses va obtenir uns resultats, en vots, molt menors.

Però, què ha passat des de llavors? On és Xavier Domènech, qui els va liderar. Què vota la gent d'EUiA? Un estudi intern dels comuns publicat per aquest diari xifrava en un 33% els vots aconseguits per Domènech que, en realitat, votarien independentista en unes eleccions catalanes. Els comuns han perdut gairebé un terç dels vots. El dia 26-M els votants del món dels comuns podran votar, fora de Barcelona, tot d'opcions. Un cas paradigmàtic, Terrassa, on un dels homes de confiança d'Ada Colau, Xavier Matilla, s'haurà d'enfrontar, amb la llista dels comuns, als seus excompanys de Podem, Iniciativa i EUiA. L'adhesiu és, a hores d'ara, Colau i les municipals de Barcelona. Després, veurem cap a on va aquest món.

De reüll

Anna Balcells

Toca esperar

Tot i l'anunci de contactes exploratoris la setmana vinent, és clar que haurem d'esperar a les eleccions municipals, autonòmiques i europees del 26 de maig per saber quins aliats triarà, finalment, Pedro Sánchez per assegurar una legislatura estable durant els pròxims quatre anys. El PSOE es pren el seu temps i, fins ara, només ha insinuat un govern en minoria i que no pactarà amb Ciutadans, més que res per accontentar les bases, les que la mateixa nit que celebraven la victòria electoral advertien Sánchez que “amb Rivera, no”. Ja ho veurem.

Costa creure que es pugui rebutjar el recurs de Puigdemont contra la JEC

Veurem també si es tradueix a la pràctica aquest missatge constructiu i pragmàtic que semblen haver dictat les urnes el 28-A. Si es creen les condicions, aquesta vegada sí, per a un diàleg fructífer per mirar de resoldre l'anomenada “crisi territorial”.

Llàstima que aquesta aposta per la moderació dels votants hagi estat ignorada per la Junta Electoral Central (JEC) amb la seva arbitrària decisió de vetar Puigdemont, Ponsatí i Comín de la llista a les europees. Amb aquesta resolució política, la junta empara l'última maniobra de PP i Ciutadans per apartar de les urnes els rivals que incomoden. La decisió té tan poc fonament jurídic que sembla impossible que els tribunals puguin rebutjar els recursos que s'hi interposaran avui. Però de més grosses n'hem vistes i, per certificar-ho, aquí ens caldrà també esperar.

Les cares de la notícia

Treballadores i treballadors

Reivindicació sindical

Desenes de milers de treballadores i treballadors es van manifestar ahir en les concentracions convocades per diferents sindicats per commemorar el Primer de Maig. Tot i que es parla molt de la crisi dels sindicats, els carrers de Catalunya es van tornar a omplir ahir de treballadores i treballadors que lluiten pels seus drets laborals. La proximitat de les eleccions generals de diumenge passat va fer que l'objectiu principal de les reivindicacions fos el nou govern que en sorgirà. La derogació de la reforma laboral va ser la més reclamada.

EDITORIAL

Catalunya torna a oferir diàleg

Tres dies després de la victòria del PSOE en les eleccions generals del 28-A, el president Pedro Sánchez ja té sobre la taula les ofertes formals de reobertura del diàleg tant d'ERC, en qualitat de partit que ha guanyat les eleccions a Catalunya, com del govern que presideix Quim Torra, per tal d'afrontar el conflicte que enfronta Catalunya amb l'Estat espanyol i que ha derivat en una persecució judicial a desenes de líders polítics i càrrecs de govern catalans, alguns dels quals en una situació injusta de presó i exili.

Els resultats de les eleccions a l'Estat donen marge a Pedro Sánchez per plantejar-se governar en minoria i estudiar quins suports vol o necessita per tenir un govern estable, fins i tot per esperar que passin les eleccions municipals, autonòmiques i europees que s'han de celebrar el 26 de maig per prendre aquesta decisió. No obstant això, és evident que la matemàtica parlamentària l'obligarà a triar entre el suport de Ciutadans –fins ara rebutjat explícitament– i el dels partits sobiranistes catalans i bascos; un suport que només serà possible sobre la base del diàleg entre les parts.

Un diàleg que hauria de passar per assumir la realitat tossuda d'un mapa electoral espanyol, que dibuixa un Estat plurinacional, on els ciutadans d'Euskadi i Catalunya expliciten visions, plantejaments i aspiracions diferents als de la resta de l'Estat. Obviar-ho és insistir en l'error i no afrontar-ho no farà desaparèixer el problema, ans al contrari. La demostració a Catalunya és la victòria històrica d'ERC, el creixement del vot independentista (amb JxCat) i de la seva presència al Congrés (22 diputats), la clara majoria del vot sobiranista (amb ECP), així com el càstig als paladins del 155.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Assenyalats

Concentració de veïns i mestres en solidaritat amb els docents de l'IES El Palau de Sant Andreu de la Barca, assenyalats pel diari 'El Mundo' i Rivera.

10
anys

Vacuna antigrip

Quan s'activarà la fase 6 d'alerta per la grip nova, l'OMS donarà l'ordre. En un any se'n faran de 1.000 a 2.000 milions d'unitats

20
anys

Pacte fiscal

El secretari general del Partit Popular, Javier Arenas, afirma que "el pacte fiscal que proposa Pujol va en contra del nostre futur en comú".

Full de ruta

Ferran Espada

ERC dinamita Tabàrnia

La victòria d'ERC el 28-A ha demostrat que l'independentisme pot guanyar en qualsevol clau electoral, també en les generals. I això és un fet històric. Veient el resultat d'Esquerra en el mapa municipal del país s'evidencia que l'hegemonia territorial de l'independentisme és una realitat i que l'entrada en territoris fins ara aliens a l'independentisme com les àrees metropolitanes és ja molt intensa i constant. Tabàrnia ha quedat reduïda al que sempre ha estat, una grotesca xarlotada. El 28-A avala l'estratègia d'ERC: la pluralitat de l'independentisme el fa guanyador i suma. L'esclatant victòria dels republicans, juntament al manteniment de resultats de JxCat –tot i un lleu retrocés i malgrat el frustrat diputat del Front Republicà– ha fet créixer l'espai independentista en cinc diputats. Per això és urgent la revisió de determinades estratègies. La unitat d'acció per assolir la República és un objectiu legítim i que cal preservar. Però fora bo posar fi a l'excés reiteratiu d'un discurs que, més que buscar la unitat, és una arma llançívola amb què es busca la neutralització electoral d'ERC, o el seu desgast. A costa d'una homogeneïtzació contraproduent que barraria el pas de l'independentisme cap als nous espais que va incorporant. I cal interioritzar que una victòria independentista ho és del conjunt, guanyi qui guanyi. Que els resultats del 28-A van a favor de tots els partidaris de la República i no contra ningú. I que no pot ser que alguns sectors interpretin que quan guanya la llista de Puigdemont és una victòria de país i quan ho fa la de Junqueras, no. Perquè ho és exactament igual. L'independentisme va guanyar el 21-D, però també el 28-A. Per a l'independentisme no existeixen victòries millors o pitjors. Existeixen victòries o derrotes. I la República no serà fàcil d'assolir, però l'única via que té l'independentisme per fer front a un Estat repressor és guanyar i guanyar, i créixer per enfortir-se. La República serà una realitat si l'independentisme multiplica els actius en tots els fronts i descarta el messianisme. És estúpid negar que Puigdemont, a l'igual que Junqueras, Romeva, Jordi Sánchez, Cuixart, Rufián o David Fernández són tots ells immensos actius. I finalment, cal pensar més en el fet que els ideals republicans siguin hegemònics al conjunt del país, i menys a perpetuar l'hegemonia de què alguns gaudeixen des de fa dècades.

Tribuna

José Rodríguez. Sociòleg

L'hora de la política

Fa molts mesos que els independentistes ens hem oblidat de fer política amb majúscules. Ens ha costat fer un govern, i un cop fet no hem aconseguit que tingui pressupostos, no parem de saltar de "pla mestre" rere "pla mestre" i continuem com en una roda de hámster, donant voltes a fets simbòlics per eludir debats massa complicats.

PODEM PERDRE'NS en el debat que s'hauria d'haver fet després de l'1 d'octubre, però prefereixo fixar-me en els fets socials i polítics. És evident que el moviment independentista no és mort, sinó tot el contrari. Continua viu, i demoscòpicament amb una bona salut. Sembla que la preferència per un referèndum (acordat? No acordat?) continua sent un dels punts que més catalans ens uneix (prop del 80%). Les mobilitzacions independentistes continuen sent massives. La solidaritat amb els presos i represaliats és exemplar. Fins i tot les eleccions generals de diumenge passat han fet pujar el terra electoral de l'independen-

tisme de poc més del 30% al 40%, reduint part d'aquest vot "dual" que en eleccions catalanes vota opcions independentistes i en generals, opcions federalistes o com a mínim no recentralitzadores. Sembla que l'estratègia "d'eixamplar la base" d'ERC i Òmnium té algun petit efecte.

PERÒ NO HEM D'OBLIDAR que estem en una situació en la qual ens caldrà fer molta política. Els diputats independentistes a Madrid, tot i ser més, tenen menys capacitat de bloqueig. A més, l'estratègia del bloqueig permanent no pot ser sostinguda massa temps, perquè també perjudica la capacitat de les administracions públiques a Catalunya. Tot i que hem fet pujar el terra, el sostre electoral encara continua per sota del 50%. Per no dir que per fer una ruptura democràtica amb un estat en contra, el fet de ser la meitat més un és una majoria insuficient. No perquè en democràcia les majories absolutes del 51% no siguin legítimes, simplement perquè per guanyar amb un estat en contra, ne-

cessitem hegemonia social.

TOT I QUE HI HA un excel·lent treball en l'àmbit internacional, la nostra posició és ben lluny de considerar-se una situació òptima. També tenim una manca greu de confiança i cohesió interna, com també els lideratges, ja que els líders són a la presó i a l'exili, i es troben molt limitats. La repressió no deixa de tenir efectes negatius en el moviment. El pitjor és que, tot i tenir una estratègia que té el suport electoral, la de lluites compartides que ens faria ampliar el suport a la independència, aquesta és molt lenta i insuficient. No ens basta amb ser molts, i tampoc albirem escenaris on tinguem la iniciativa política. Creiem que amagar elements d'identitat nacional com la llengua ens permet créixer, quan és tot el contrari: ningú abraça un projecte nacional sense elements d'identitat compartida encara que sigui un nacionalisme cívic, obert i d'adscripció voluntària com el català. Fa temps que estem fent de tot menys política amb majúscules; potser ens toca, a tots, començar a fer-la.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

El nou càrrec d'Enric Millo

He quedat garratibat després de saber la notícia que el senyor Enric Millo ha estat nomenat secretari general d'Acció Exterior de la Junta d'Andalusia. Un càrrec que té funcions de representació de l'administració de la comunitat davant la Unió Europea i la delegació del govern andalús a Brussel·les. També, funcions per fomentar relacions internacionals d'exportació i captació d'inversions estrangeres. Home!, que Enric Millo, que va ser el delegat del govern espanyol a Catalunya durant la implantació de l'article 155 que va posar fi a l'autogovern català i que tant va malparlar de les ambaixades catalanes, definint-les com uns *xiringuitos* al servei de l'independentisme, acabi al capdavant de les ambaixades andaluses, no deixa de ser un cas sorprenent i còmic. De la carrera po-

lítica del senyor Millo ja no ens pot estranyar res. Primer, a Unió Democràtica de Catalunya i, després, al Partit Popular (PP). En aquest partit va donar suport a la candidatura perduda de Soraya Sáenz de Santamaría i es va quedar sense cap càrrec polític i excloïde de qualsevol llista electoral del partit. Després d'uns mesos en atur polític, ara ha hagut de trobar un càrrec al govern andalús que, no ho oblidem, està constituït per les forces conservadores del PP i Ciudadanos, que tenen el suport de la formació d'extrema dreta Vox. Quin personatge, aquest senyor Millo!

XAVIER SOLDEVILA FERNÁNDEZ
Badalona (Barcelonès)

Després de la contesa

Quan t'atanses a les acaballes de la vida t'aboques a mirar el passat, el futur l'assu-

meixes per irremeiable. Penses en la teva vida, rememores situacions, revius esdeveniments, se't fan nítides imatges velades pel temps. Tot allò viscut és història que, només vivint en democràcia, forma part de la història general. La meua història va lligada al meu país, on vaig néixer i on hi he viscut, amb la seva llengua, la seva cultura, la seva ferotgement escapçada llibertat. Des de la dissortada segona república he vist els impunes escorcolls de les "patrolles de control", les "paves" amb el seu neguitejant vol i l'explosió final de la bomba, l'èxode dolorós dels que se n'hagueren d'anar, l'exultació dels qui veien arribar "los míos", victoriosos, ufanosos i venjatius, el pregon dolor per la incertesa dels qui quedàrem, el desmantellament de tota l'estructura d'un poble absolutament silenciats, la imposició de signes creats de nou, l'alliçonament permanent i la desespe-

rant gana. Després, anys de reconquesta econòmica i social, de lluita de tots per sortir del forat i assemblar-nos a Europa, la imposició d'un rei, l'horitzó d'una democràcia, els partits polítics i el reconeixement de les nacionalitats històriques.

Més tard els partits s'expandeixen i surten radicalitats que semblaven superades, els programes de govern desapareixen i en el seu lloc s'imposa la consigna i l'insult, l'amenaça –garantida per una situació anòmala política i judicial– i la coacció. Això sí, sempre pel bé general d'una ciutadania que, per cultura històrica, se la imaginem vassalla. Avui tot és passat, i la gent, que majoritàriament no és ximple, s'ha resistit a secundar tanta esbrancada. El socialisme castellà s'imposa, el sobiranisme català queda palès, molt millor que oltra cosa.

MIQUEL OLAYA GALCERAN
Barcelona

La frase del dia

“A Catalunya, el missatge del 28-A és clar: volem polítiques d'esquerra i diàleg per solucionar un conflicte que és polític”

Camil Ros, SECRETARI GENERAL DE LA UGT A CATALUNYA

Tribuna

Josep Gifreu. Periodista i professor emèrit UPF

Notes de campanya

Mentre uns celebren la victòria i d'altres digereixen la derrota del 28-A, els resultats electorals han fet justícia a la tenebrosa campanya viscuda. Cert, ha estat una campanya electoral insòlita, en plena Setmana Santa, amb caps de llista i candidats a la presó. Ha estat interessadament crispada, sobretot per la irrupció de la dreta extrema. Abans de girar full, val la pena de fer-ne un balanç d'urgència, que recullo en aquestes cinc notes.

1 - CATALUNYA CENTRAL L'AGENDA. Malgrat que el programa del PSOE no incloïa cap proposta referent al conflicte Catalunya-Espanya, tothom ha estat conscient que el Procés català determinava la posició dels grans actors en la nova contesa electoral. “Catalunya és el problema”: aquest ha estat el principal marc de referència en l'agenda prioritària dels candidats, sobretot dels de la triple dreta. La resposta a “el problema” ha articulat el discurs principal de cada formació entorn al present i futur del moviment independentista català, i de retop, del present i futur del regne d'Espanya. La campanya ha posat de manifest que tant per a la dreta i extrema dreta com per a les esquerres espanyoles Catalunya és i serà en la pròxima legislatura el problema central. La irrupció de Vox ha fet virar el sentit del problema: ja no es tracta tant de “el problema català”, com volien fer creure PSOE i Cs, sinó de “el problema d'Espanya”.

2 - POLARITZACIÓ MEDIÀTICA asimètrica. El comportament dels grans mitjans en la campanya ha seguit les pautes consolidades al llarg dels “fets d'octubre” i del “judici del segle”. Amb el PSOE al govern, alguns gran mitjans espanyols van apostar per Pedro Sánchez, mentre que el nucli dur del Madrid mediàtic –gran premsa i teles pri-

vades– s'han pronunciat obertament per la triple dreta. A Catalunya, el paisatge presentava una asimetria diferent: d'una banda, els mitjans sobiranistes –TV3 i Catalunya Ràdio, a més d'alguns mitjans impresos i digitals–; de l'altra, els unionistes, amb una capacitat d'influència molt més gran sobre l'electorat català. Dues dades definitòries. A part de TV3, totes les grans teles són espanyoles (i espanyolistes). I la premsa digital presenta, segons ComScore, aquesta correlació: el total d'usuaris únics a Catalunya dels webs de diaris en espanyol era de 26 milions, mentre que el dels webs de diaris catalans i en català era de 5,7 milions.

3 - DEBATS TV, decisius. Els dos debats “estats” a TVE i a A3TV, així com els “regionals” de TV3 o d'À Punt, són ja documents irrefutables de l'episodi electoral viscut el 28-A. A Madrid: cap participant dels partits independentistes i cap dona. A Catalunya: quatre dones i dos homes, i sis opcions representades. La tele en directe retrata cada aspirant i proporciona a l'elector el dret a veure-li el rostre. Per això, els de-

“La banalització de l'insult i del menyspreu envers els adversaris polítics per part de les dretes les ha condemnat de moment. Però l'ou de la serp ja s'incuba

bats TV són temuts pels candidats i anhelats pels electors. Haurien de ser obligatoris. Resulta irrellevant si serveixen per canviar el vot o si els candidats menteixen o si ens tracten d'imbècils... El debat els obliga a un exercici de transparència i de confrontació en públic i en obert, moderats i interpel·lats per periodistes (competents i independents, se suposa). Per això mateix, Vox s'alegrà de no poder participar en els debats.

4 - LA TELEMÀTICA obre les presons. Difícilment assistirem a una altra campanya on els electors han de decidir el vot davant pantalles i connexions telemàtiques subministrades des de la presó o des de l'exili dels principals candidats. Les imatges des de Soto del Real de Junqueras i de Sánchez –caps de llista d'ERC i de JxC– o dels candidats Turull, Rull i Romeva ja han passat als analis dels despropòsits d'una democràcia a l'espanyola, com els mítings en pantalla dels líders a l'exili, Puigdemont i Rovira.

5 - BANALITZACIÓ DE L'INSULT. L'escalada agressiva de la ultradreta i del feixisme comença pel lèxic. La imatge i el to de Cayetana Álvarez de Toledo o d'Inés Arrimades al plató de TV3 reflectien l'odi al diferent. Quan els candidats de PP, Vox i Cs titllaven els independentistes d'“enemics d'Espanya”, jo recordava el primer dels principis de la propaganda de Goebbels (principi de simplificació i de l'enemic únic). Uns principis que la triple dreta devia estudiar bé perquè n'aplicaren molts altres. En cap campanya anterior el grau d'agressivitat verbal havia assolit cotes tan altes i tan generalitzades. La banalització de l'insult i del menyspreu envers els adversaris polítics per part de les dretes les ha condemnat de moment. Però, alerta, l'ou de la serp ja s'incuba prop de casa.

De set en set

Òscar Palau

L'hora de Sánchez

Ara sí, és l'hora. Tothom era conscient que en els deu primers mesos de Pedro Sánchez a La Moncloa la seva majoria era tan exigua que

no variaria gaire la política respecte a Catalunya, amb tota la dreta mediàtica bufant-li a l'orella. Si havia de fer algun gest real, es deia, seria legítimat per les urnes i reforçat sobre els barons territorials. Doncs bé, som en aquest punt. Amb la pega, cert, que no depèn, com en l'anterior legislatura, dels independentistes per obtenir el poder, però amb el plus del triomf d'ERC a Catalunya –amb una participació rècord, similar al 27-S i només superada pel 21-D– a què ningú que es digui demòcrata pot tancar els ulls, com va fer el PP.

Espanya ha fugit de la ultradreta tot i la irrupció de Vox, i Catalunya ha fugit del frontisme impulsant els dos partits que, a cada bloc, millor representen l'esperit d'arreglar les coses parlant. I no parteixen de punts tan allunyats, perquè els socialistes saben, i per aquí se'ls ha de collar, que tenen una majoria de votants a favor d'un referèndum, els que la fan arribar al 80%. Igual que s'ha de collar els comuns perquè el facin valer en la negociació amb el PSOE. Perquè l'aritmètica pot arraconar ERC i JxCat, però no Podemos, donant per descartat un pacte amb Cs. I ja ho deia Iglesias, que qui no vegi els colors diferents al mapa no entén l'Estat. Sánchez tornaria a cometre un error històric si ignorés la Catalunya de majoria republicana, i faria un flac favor a una Espanya que al cap i a la fi ha votat pel diàleg i contra la mà de ferro en el plebiscit sobre el procés, si només hi veu un problema de convivència quan els que l'atiaven han estat residualitzats al país. És hora que segueixi a parlar de debò i faci passes de debò si vol solucionar res. Que ningú deixi d'empènyer ara.

Sísif

Jordi Soler

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

JxCat estudia a Soto com refer-se del sotrac del 28-A

■ Elsa Artadi assegura que els resultats de diumenge mantenen intactes les possibilitats de la candidatura de Forn per Barcelona ■ Puigdemont espera al límit per recórrer contra el vet de la JEC

J.P.
MADRID / BARCELONA

El calendari electoral no dona treva i els partits no poden deixar passar ni un dia per enfocar la cita amb les urnes de finals de maig, encara menys aquells a qui la situació penitenciària dels seus líders dificulta en gran mesura el funcionament, dia a dia, com és ara Junts per Catalunya. La formació que lidera Carles Puigdemont va desplaçar ahir fins a la presó de Soto del Real els seus pesos pesants per poder estudiar amb els presos quina ha de ser l'estratègia a seguir des d'aquest moment i, sobretot, després que les urnes no transmetessin diumenge unes bones sensacions a aquesta formació política.

Per si no n'hi hagués prou amb l'exigència del calendari i els dubtes sorgits diumenge, Junts per Catalunya ha de fer front també a un canvi d'estratègia forçat per la decisió presa dilluns per la Junta Electoral Central, la JEC, d'apartar Carles Puigdemont, Clara Ponsatí i Antoni Comín de la candidatura per a les eleccions europees. Els dos moviments que de moment s'han fet per fer front a la nova situació han estat, fins ara, optar pel nomenament provisional de Xavier Trias, Gonzalo Boye i Bea TALEGÓN al capdavant de les llistes, a la vegada que es prepara un recurs contra la decisió de la JEC. La batalla jurídica, però, encara no s'havia plantejat, i sembla que Carles Puigdemont optarà fins a l'últim moment per formalitzar el recurs. El termini expira avui.

La cara del president

De totes maneres, Puigdemont serà a la llista de les europees sense poder-hi ser, i això és així perquè JxCat ha optat per utilitzar la imatge del president a l'exili com a logo de la candidatura, i així consta-

El president Torra, amb els consellers Calvet i Buch, i Elsa Artadi, amb Munté i Mascarell, en les respectives visites que van fer als presos tancats a la presó madrilenya de Soto del Real, ahir al matí ■ FERNANDO VILLAR/ LUCA PIERGIVANNI/ EFE

rà a les paperetes, segons es va encarregar de fer saber el mateix Puigdemont ahir a través del Twitter. La il·lustració és un dels dibuixos fets per Jordi Magrià als presos.

Amb l'objectiu de coordinar estratègies, a Soto del Real hi van fer cap al migdia els tres noms que encapçalen la candidatura de Barcelona per Junts per Catalunya després de

Esquerra se suma a l'acte contra la Junta Electoral

Esquerra Republicana de Catalunya va anunciar ahir a través d'Ernest Maragall, candidat dels republicans a l'alcaldia de Barcelona, que faran costat divendres a la manifestació convocada per protestar contra la decisió de la Junta Electoral de deixar fora de les llistes electorals per al

Parlament Europeu tres dels polítics exiliats a Brussel·les.

A través d'una piulada, Maragall va afirmar que és el moment de fer costat "als drets polítics dels nostres representants" i va convidar la gent a sumar-se a la protesta convocada divendres davant de la delegació del govern es-

panyol a Catalunya, a la confluència dels carrers Mallorca i Roger de Llúria de Barcelona, amb la idea de ser "molts, junts i forts". També hi haurà actes, entre altres diversos llocs de Catalunya, als jutjats d'Olot i a la seu de la subdelegació del govern espanyol a Tarragona.

Quim Forn: Elsa Artadi, Neus Munté i Ferran Mascarell. Tots tres es van entrevistar amb Joaquim Forn, i a la sortida, Artadi va assegurar que tot i l'aparent avantatge amb què surten altres candidatures com la d'Ernest Maragall, "l'opció real d'un veritable canvi a l'Ajuntament de Barcelona continua passant per JxCat". La número dos de la llista de Forn va tornar a carregar contra Ada Colau, parlant del "desastre de Barcelona" i va assegurar que la seva opció portarà un model de gestió "innovador, eficient i col·laborador".

Al marge d'aquesta visita netament de partit, a primera hora del matí va ser el president de la Generalitat, Quim Torra, qui va visitar els interns acompanyat dels consellers d'Interior i Territori i Sostenibi-

Les frases

“Després dels resultats de diumenge passat, Pedro Sánchez ha de decidir si segueix per la repressió o el diàleg”

“L'opció real d'un veritable canvi a Barcelona continua sent JxCat”

Elsa Artadi
CANDIDATA DE JXCAT EN LES ELECCIONS MUNICIPALS

litat, Miquel Buch i Damià Calvet, respectivament. A Soto del Real, Torra va adoptar també el rol institucional que li pertoca, i no només es va veure amb els diputats electes de Junts per Catalunya, Jordi Sánchez, Josep Rull, Jordi Turull, i el cap de llista de JxCat a l'Ajuntament de Barcelona, Quim Forn, sinó que també va visitar Oriol Junqueras i Raül Romeva. Després va anar fins a Alcalá-Meco, on es va entrevistar amb Carme Forcadell i Dolors Basa, que han quedat al marge del procés electoral que es va acabar diumenge passat.

Torra va entrar i sortir del centre penitenciari sense voler fer cap tipus de declaració als mitjans. Després, a través d'una piulada, va denunciar "un cop més aquesta ignomínia" de l'empresonament dels polítics. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

PER LLOGAR-HI CADIRES

LLUÍS MARTÍNEZ

Ens n'anem a can Pistras

Alerta amb el nacionalisme. El dels altres. Rafael García afirma a *Granada Hoy*: "No es pot conivir amb grups supremacistes i insolidaris i creure que no t'afectarà." "El perill de governar avalat pel nacionalisme és evident", avisa *Jaén*. Si el PSOE pacta amb els "separatistes" paraitzarà el país i "el deixarà orfe d'inversió estrangera", pronostica Javier Muriel a *La Opinión de Málaga*. "Estarem a mercè d'una minoria desvertebradora", es lamenta Jesús García *Ibiza*. "Mai entendre per què es presenten al Congrés", s'estranya Carmen Ferreres a *La Opinión de Zamora*. "Tenen llicència per robar", rebla Antonio Burgos a *ABC*.

Preparant el màster de resistència

El *Manual de resistència* de Pedro Sánchez, adobat per Irene Lozano —que s'ocupa ara d'Espanya Global—, va ser motiu d'acudits. Ara ho torna a ser, però l'objectiu de la facècia és Pablo Casado. Així ho ha vist l'il·lustrador Ricardo a *El Mundo*.

Maquiavel reneix en Pedro Sánchez

Jaime Pérez Llombet avança el futur polític: "[Sánchez] culparà Rivera d'haver-lo forçat a pactar amb independentistes. Aquesta creu haurà de carregar el líder suprem de Ciutadans."

La pregunta del milió per a Pablo Casado

L'editorialista interpel·la el PP: "La pregunta que han de respondre els conservadors és si volen ser un partit de govern amb presència a tot Espanya o una font d'opinions minoritàries."

Una operació del tot inacceptable

Roberto L. Blanco avisa: "Seria democràticament acceptable que Espanya fos governada per un acord entre PSOE i Ciutadans? Crec que la resposta és molt fàcil: de cap de les maneres."

Esquerra ja no és el que era, diuen

Els diaris del Grup Joly, entre els quals el *Diario de Sevilla*, *Granada Hoy* i *Huelva Información*, publiquen un article de l'escriptor Manuel Gregorio González on diu: "L'ERC que ha guanyat les eleccions a Catalunya no és la de fa uns mesos. [...] Els nacionalistes catalans han anat, no als braços del solitari Puigdemont, ni tampoc als pits ubèrrims i purs del racista Torra, sinó a l'Esquerra pactista, que busca sortir-se amb la seva, però sense trepitjar la vora fosca de la llei, i en definitiva, sense visitar la presó."

José María Carrascal, reflexiona a *ABC*: "Sempre preferiré un govern PSOE-Cs que un PSOE amb independentistes. Sense que hi hagi gat amagat, és clar."

Félix Ovejero es lamenta a *El Mundo*: "L'infantilisme català es premia. [...] Rufián ha estat el polític més votat. Ha vençut els dos millors candidats."

**CONTRACTACIÓ de SERVEI
Presentació d'ofertes**

El Consorci d'Aigües de Tarragona fa pública la convocatòria per a la presentació d'ofertes per l'adjudicació del contracte referent a "REVISIÓ i MANTENIMENT PONTS GRUA 2019-2024"

EXP. 96/2019

Pressupost (abans d'IVA):	48.000,00 €
Termini d'execució:	6 anys
Procediment d'adjudicació:	obert
Forma d'adjudicació:	segons Plecs
Fiança definitiva:	5% de l'oferta econòmica de l'adjudicatari
Data límit de presentació d'ofertes:	28-maig-2019, a les 13:00, a les oficines del CAT
Documentació a presentar:	L'exigida als plecs
Obertura de pliques:	07-juny-2019, a les 10:00 a les oficines del CAT

La documentació referent al concurs es pot consultar a la pàgina web www.ccaait.cat
Consorci d'Aigües de Tarragona. Oficina de Contractació (Autovia T-11 km 14, 43006 TARRAGONA. Tel. 977636207).

Josep Xavier Pujol Mestre ■ Director gerent

Constantí, 2 de maig de 2019

**FUNDACIÓ PRIVADA
CASAL DELS AVIS D'ALFORJA**

De 1990 a 2015, 25 anys cuidant les persones grans amb excel·lència, millorant cada dia.

PLACES DISPONIBLES TANT DE RESIDÈNCIA COM DE CENTRE DE DIA.

On som?

La residència està situada al centre del poble, a on es troben els comerços, just al costat de l'església.

Què oferim?

Totes les instal·lacions de la Residència i el Centre de dia ofereixen el màxim confort i qualitat als residents. Cal Botó és una antiga casa pairal remodelada i la casa adjacent, can Serra, és una casa moderna que ha estat construïda recentment amb els estàndards més alts del mercat.

Disposem d'un gran equip de professionals

Metge, Infermera, Fisioterapeuta, Educador social, Psicòloga, Treballadora social, Auxiliars de geriatría, Cuiners i equip de manteniment

Disposem de places privades lliures...

Per a més informació:

Plaça de Dalt, 1 - 43365 Alforja - Tel. 977 81 60 21

www.casalavalforja.org i Facebook: Fundació Casal dels Avis d'Alforja

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Alcaldable del PSC a Girona

Sílvia Paneque

“La ciutadania vol que Girona torni a ser la prioritat”

PREVISIÓ • “Estem segurs que guanyarem i ens veiem forts per liderar el canvi” **CRÍTICA** • “Després de la fi del pacte de govern hi ha hagut poca gestió i molt de xou” **PROCÉS** • “Tant el 155 com la DUI han causat una forta fractura, cal tornar a la Catalunya dels consensos”

MANEL LLADÓ

Lurdes Artigas
GIRONA

Paneque repeteix com a candidata del PSC, amb la intenció de millorar els 4 regidors del 2015, el pitjor resultat del PSC a la ciutat.

La llista del PSC és molt renovada: dels quatre regidors actuals només repeteix en llocs per sortir vostè. Satisfeta?

Molt. Incorporarem persones independents que tenen expertesa en temes que creiem que seran importants el proper mandat. De número dos incorporarem la Bea Esporrín, que és de les persones que més saben de la Devesa i està acabant un màster de gestió patrimonial, i de tres, la Mònica Ferrer, que és historiadora i té expertesa en el món de la cultura perquè treballa a l'arxiu de la Diputació. I després hi ha en Quim Ruhí, que és una persona del món educatiu, i en Joan Antoni Balbín, en temes de mobilitat urbana. I la Isabel Muradàs, una persona molt estimada i amb una gestió municipal molt ben valorada que arriba a una part de la ciutadania que creiem que ens acabarà de fer el tomb per guanyar.

Abans d'entrar en el programa, anem al balanç del mandat. Quin en fa?

Hi ha hagut tres etapes. Una primera, arran de la gestió nefasta del traspàs de l'alcaldia de Carles Puigdemont, que genera situacions rocambolesques. Aquí el PSC va estar a l'alçada i, malgrat que amb CiU teníem diferències substancials i que havíem estat adversaris polítics els últims 30 anys, vam creure que no es podia deixar la ciutat en una situació d'ingovernabilitat i vam fer un pas endavant. Vam fer un pacte de govern basat en dos motors: nosaltres no interferíem en el motor de CiU, i CiU no interferia en el del PSC. Va funcionar i crec que ha estat l'etapa de més estabilitat del mandat. Quan tots els partits van demanar l'expulsió del PSC del govern, l'alcaldesa no va aguantar la pressió, i tot i que deia que el pacte funcionava, l'acaba trencant. Aquí comença una altra etapa, des del meu punt de vista, de poca gestió i molta articulació, molt de xou. S'abandona el dia a dia per una política de titulars.

Ha dit que aquest mandat ha de ser de reformes ambicioses: l'entrada sud, la zona ferroviària i la connexió del Carme amb Girona Est. Es pot fer tot?

Potser en un sol mandat no, però les coses s'han de fer tenint clar on es va. Soc

Un any i mig al govern i la resta, a l'oposició

Sílvia Paneque, de 46 anys, és regidora des del 2011. Al 2014 es va convertir en la portaveu del PSC quan la resta de regidors van deixar el partit i l'any següent va estrenar-se com a cap de llista. Va començar el mandat a l'oposició, però després de l'efímera alcaldia d'Albert Ballesta —que va rellevar Carles Puigdemont— el PSC va entrar el març del 2016 al nou govern de Marta Madrenas, amb Paneque com a primera tinenta d'alcalde. El pacte va durar un any i mig, fins al 27 d'octubre del 2017, el dia de la DUI i el 155.

molt defensora de la gestió del dia a dia però amb mirada llarga, i no anar fent pedaçs. Un dels problemes d'aquests últims anys és que els projectes apareixen com bolets i no tenen gaire connexió amb la base real de Girona, com el circ.

Un tema central en campanya serà l'habitatge, un àmbit que coneix bé perquè en va ser regidora. Què proposen?

Continuar allò que vam començar. A Girona tenim un 9% d'habitatge social i hem d'arribar al 15%. Com? Comprant habitatge en tanteig i retracte, amb un programa per incentivar la cessió de pisos a la borsa municipal i tornant a aplicar la llei d'expropiació temporal d'ús de pisos buits a bancs. I a part tenim el problema de les ocupacions. En les vinculades a fets delinqüencials o que donen mala convivència, actuàvem de manera molt contundent a través de la policia municipal. No hi ha altra manera. Amb les famílies amb problemes econòmics el que fèiem era intentar la regularització.

Lligat a l'habitatge hi ha el tema dels pisos turístics. Quina posició tenen?

És una problemàtica només del centre històric. Creiem que cal limitar la quantitat de pisos turístics. No sé a quants perquè no tenim dades oficials, però cal recuperar l'equilibri trencat entre la gent que viu al Barri Vell i la que el visita.

També va ser regidora de Seguretat. Se'n parla molt per l'augment de robo-

ris i el descens d'agents. Girona és una ciutat segura? Es pot millorar?

Té molt recorregut de millora. Hi ha qui ens diu que ens apuntem medalles de quan estàvem al govern, jo dic que si els problemes sorgeixen ara tampoc no és casualitat. Fèiem un treball molt rigorós però sobretot molt silenciós en seguretat. Ens reuníem amb tots els barris de manera periòdica, perquè el treball de proximitat en seguretat és molt important. La retirada de la figura del policia de barri crec que és una de les causes de la problemàtica que tenim ara. I també s'havia fet un treball conjunt de la policia amb serveis socials i educadors de carrer, tres potes que funcionaven molt bé a l'espai públic, que també s'ha trencat. També s'ha desarticulat el programa d'escales segures i la gent diu que torna a haver-hi problemes d'ocupacions...

Un altre eix de debat serà segurament la mobilitat. La majoria coincideixen que cal pacificar el centre. Com?

Pensem que és fonamental implantar ja d'una vegada els aparcaments dissuasius a les entrades de la ciutat. Girona és una ciutat universitària i administrativa, moltes persones venen i si no volem que entrin al centre amb cotxe els hem de facilitar aparcaments i llançadores que tinguin una freqüència acceptable. També cal potenciar el transport col·lectiu el cap de setmana i la connectivitat amb alguns municipis. El transport és un cas clar en què hem d'actuar com a àrea urbana.

En seguretat fèiem un treball molt rigorós i sobretot molt silenciós. Si els problemes sorgeixen ara no és casualitat

També sortirà, segur, el tema nacional. El PSC de Girona sembla que ha endurit el discurs des de l'1-O.

Més que l'1-O, va ser la DUI. Nosaltres vam fer tots els esforços per evitar-ho. No paràvem de repetir "ni 155 ni DUI". Les dues coses les veïem com un desastre perquè cadascuna obviava bona part de la població catalana. I quan es va arribar al desastre total i absolut, no és que hi hagués un canvi de discurs, sinó que vam dir que a partir d'ara cal tornar a la Catalunya dels consensos, buscar pilars per treballar junts a Catalunya i Girona. Per nosaltres és l'únic camí si no es vol viure en una societat amb dues meitats confrontades i amb gresca tot el dia. Perquè s'entesten a posar elements diferenciadors sobre taula i no vectors de consens? Ens passem el dia dient-nos els uns als altres que jo no soc independentista i tu ho ets molt, si això ja ho sabem! I no acuso només els independentistes, PP i Ciutadans han jugat al mateix joc...

Cal tenir en compte que hi ha el context dels presos polítics, del judici...

Sí, això és cert. Tant de bo estiguéssim en una situació normalitzada per poder discutir això d'una altra manera! Però és que els socialistes vam lluitar molt per no arribar a aquesta situació, no se'ns en pot fer responsables...

Però el 155 tenia el suport socialista...

Sí, i no tinc cap problema a dir que el 155 no solucionava res. Ja ho vaig dir llavors. Potser servia per aturar una deriva però és una nova ferida en els ciutadans de Catalunya, i sobretot no aporta cap solució. Per mi era molt evident i el temps m'ha donat la raó. Què ha aportat? Res! Ara, quan es declara la independència d'aquella manera unilateral es causa una fractura tan forta com l'altra.

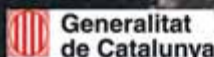
I per acabar, tenint en compte que el ple passarà de 25 a 27 regidors, quines expectatives electorals tenen?

Nosaltres estem molt segurs que guanyarem les eleccions i liderarem el canvi que la ciutadania reclama: un canvi cap a una gestió del dia a dia, cap a la preocupació per la ciutat i res més que la ciutat, que Girona torni a ser la prioritat i l'única atenció de l'alcaldesa. Pensem que la ciutadania ha vist en l'any i mig que hem governat que és la nostra manera de treballar. I a més, crec que molta gent comença a recordar amb enyorança els anys de Quim Nadal i Anna Pagans. Ens veiem forts per liderar aquest canvi. ■

Conca de Barberà
DENOMINACIÓ D'ORIGEN

27 i 28 d'abril i 4 i 5 de maig

140230-12090530

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La visibilitat de Salt i la seva gran peça urbanística

EIXOS • Entre els reptes actuals i de futur hi ha el desenvolupament del sector sud, així com la implantació del pla educatiu de ciutat, que recull més d'un centenar d'accions **PLURAL** • El ple està notòriament fragmentat, amb set grups municipals i tres regidors no adscrits

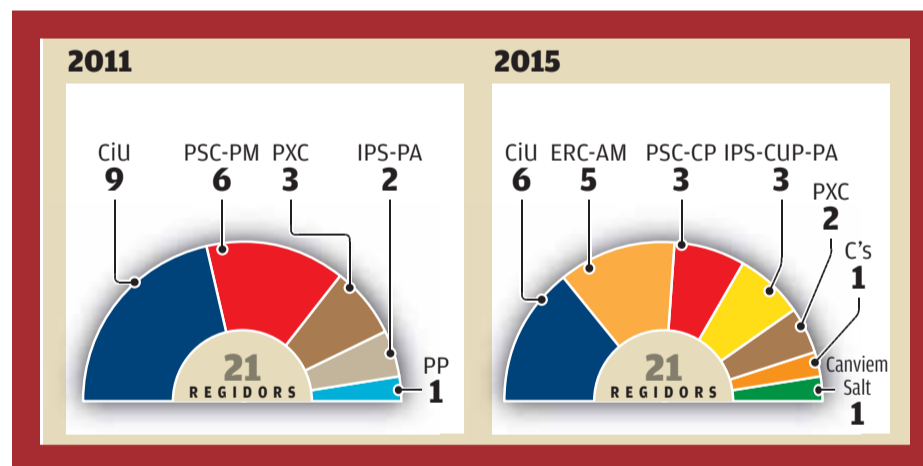
Gisela Pladeveya
SALT

“Vila universitària.” Aquesta descripció, escrita amb lletres blanques sobreimpreses en una franja vermella, dona la benvinguda a Salt. Un dels rètols està situat en una de les artèries que creuen aquest municipi viu i multicultural: el passeig dels Països Catalans, un dels diversos carrers del terme que està completament annexionat amb Girona. Un altre cartell és al sector sud. Es tracta d'una gran àrea pròxima a l'AP-7 i és, indiscutiblement, un dels reptes actuals i de futur a la vila. Els terrenys, d'un total de 90 hectàrees, van acaparar l'atenció mediàtica el 2016. L'Ajuntament de Salt va preguntar a la ciutadania si estava a favor del desenvolupament urbanístic d'aquesta zona, en la qual Ikea ha mostrat interès. El sí dels veïns va ser aclaparador, ja que va ser l'opció triada pel 87% de les 4.829 persones que van votar en la consulta. El regidor d'Entorn Urbà, Àlex Barceló (ERC), explica que “el sector sud és l'última gran peça que queda a Salt pel que fa a desenvolupament urbanístic”. Hi afegeix que la dinamització d'aquest sector ajudarà a compensar alguns déficits que hi ha a la ciutat, com per exemple la falta d'activitat econòmica. S'espera que s'hi instal·lin indústries; també s'ha ofert a Salut la possibilitat que s'hi construeixi el nou hospital Trueta, i, en menor mesura, una part d'aquesta àmplia superfície seria per a ús residencial. Barceló considera que estaria bé que, a més d'habitatges, hi hagués una residència per a la gent gran i pisos per a estudiants, tenint en compte que a Salt hi ha la seu de quatre universitats: l'Euses, l'ERAM, la UNED i la UOC.

Aquest mandat, al capdavant de l'Ajuntament hi ha una coalició entre ERC i IpS-CUP, que governen en minoria (dels 21 regidors, els republicans en van obtenir cinc en les eleccions del 2015, i IpS-CUP en va aconseguir tres). El ple està bastant fragmentat, ja que també hi ha els grups Canviem Salt, Cs, PxC, el PSC i CiU, així com tres edils del PDe-

El sector sud de Salt, que va de la sortida 7 de l'AP-7 fins a tocar del nucli urbà, i també transcorre en paral·lel a la C-65, fins a Girona ■ MANEL LLADÓ

CAT que el 2017 van abandonar el grup de CiU i van passar a ser regidors no adscrits. A més del batlle actual, Jordi Viñas (ERC), en els plens hi ha dos exalcaldes: Jaume Torramadé (CiU) i Iolanda Pineda (PSC). El convergent i la socialista són figures històriques de la política a Salt i, en ambdós casos, han decidit no tornar a presentar-se enguany a la reelecció. Torramadé posa en relleu que temps enrere “hi havia una visió atàvica que Salt era l'habitació dels mals endreços de Girona”. Especifica que, amb treball, “s'ha aconseguit que Salt comenci a comptar tant dins del panorama gironí com del català” i que, a més, “la població és avui en dia un dels rebedors d'entrada a l'àrea urbana de Girona”. “Per exemple, som un referent des del punt de vista cultural; també en salut, amb l'hospital Santa Caterina; tenim un dels centres comercials més importants de la demarcació, i fa temps que es treballa per donar més projecció a la vessant universitària”, detalla.

Amb vista a les eleccions locals del 26 de maig, tan sols hi ha dues formacions

Un total de deu candidatures concorreran a les eleccions municipals del proper 26 de maig a Salt

que repeteixen candidat. L'alcalde, Jordi Viñas, encapçalà per segona vegada la llista d'ERC, així com el regidor i portaveu de Canviem Salt, Wilder Palacio. Es dona la circumstància que el regidor i portaveu de PxC, Sergi Fabri, serà l'alcalde de Vox, formació que es presentarà per primer cop al municipi. El 2015 van concórrer als comicis un total de deu candidatures. Coincideixen, en nombre, amb les que hi haurà en la cita a les urnes d'aquest mes: ERC-AM, PP, Junts per Salt, IpS-CUP-Amunt, Ciutadans, Unidos Sí, PSC-CP, Vox, Canviem Salt en Comú-En Comú Guanyem i Podemos.

L'alcalde, Jordi Viñas, creu que han aportat una bona gestió econòmica per reduir el deute municipal, “fet que permetrà noves inversions d'envergadura el

proper mandat”. També destaca “la creació de dos locals de barri a Salt, on anteriorment no n'hi havia cap”, i la posada en marxa de la línia 9 d'autobús, que uneix Salt amb la UdG, a Girona.

La comunitat educativa de Salt i l'Ajuntament han elaborat un pla educatiu de ciutat, en el qual es recullen més d'un centenar d'accions (una gira a l'entorn de l'Educació 360, que reforça els vincles entre l'aprenentatge dins i fora les aules). Però un dels reptes més importants, i que comporta la implicació de la Generalitat, és posar fi a la segregació escolar. L'exemple més paradigmàtic és el de l'escola La Farga, on el 100% dels alumnes són de famílies d'origen estranger. A Salt, a més, tots els centres públics de primària i secundària tenen la consideració de màxima complexitat. La directora de La Farga, Montse Palau, destaca: “La comunitat educativa ens creiem molt la feina, hi deixem la pell. Un dels objectius és continuar demanant al Departament d'Educació més recursos per atendre la diversitat; més personal i que s'abaixin les ràtios.”

A Salt hi ha 82.162 veïns i veïnes, de 84 nacionalitats diferents (el percentatge de persones immigrades és un 40,59% del total). Hi ha una riquesa cultural important i molta implicació de l'associacionisme, amb 230 entitats actives. A banda, el regidor d'Acció Social, Ferran Burch (IpS-CUP), remarca que “aquest mandat s'ha donat resposta, anualment, a més d'un centenar de casos de persones afectades per la crisi i la bombolla immobiliària”. A finals del 2015 hi havia 826 pisos buits, i ara, 250. Des de l'Oficina d'Habitatge s'han resolt uns 400 casos mitjançant la mediació amb les entitats bancàries i a través del lloguer social. ■

Candidats

MARGARITA DE ARQUER
JUNTS PER SALT

És llicenciada en biologia i experta en salut pública. Regidora del PSC entre el 1992 i el 1995, i del 2007 al 2011, quan va ser tinenta d'alcalde a Salt. Va estar després allunyada de la política per continuar dedicant-se a la seva vida professional, que "mai ha abandonat". Explica que li agrada implicar-se en el poble i remarca com a eixos clau "la seguretat, la neteja, l'habitatge i la lluita contra l'incivisme". Hi afegeix que ha decidit presentar-se a l'alcaldia per aportar a la vila "ordre, transformació i relançament".

JORDI VIÑAS
ERC

Logopeda i psicòleg, va encapçalar fa quatre anys per primer cop ERC a Salt. El 2015 va assumir l'alcaldia, liderant un govern de coalició entre ERC i IpS-CUP. Destaca que dels 24,5 milions d'euros de deute que es van trobar al consistori han baixat als 11,5: "La bona gestió ens ha permès invertir 600.000 euros el 2018 i 1.100.000 aquest any." Indica que han aportat "calma política i social" a Salt, i subratlla com a prioritari el desenvolupament industrial del sector sud, i la creació d'un clúster sociosanitari a la zona.

JOAN MARTÍN
PSC

Enginyer tècnic informàtic, és professor d'un cicle formatiu a l'institut Salvador Espriu de Salt. En relació amb el govern local (ERC i IpS-CUP), creu que "han estat massa centrats en el procés independentista", que deixen d'herència "més radars, més multes i zones blaves", i que no han fet possible el desenvolupament del sector sud. Martín relleva com a alcaldable del PSC Lolanda Pineda, alcaldessa entre el 2007 i el 2011. "Els alcaldes socialistes a Salt han posat l'educació, la salut i el benestar social al davant de tot", diu Martín.

CRIS SIBINA
IPS-CUP

Pedagoga, especialitzada en l'àmbit de l'educació i la inclusió social. Encapçalarà per primera vegada IpS-CUP. Agafa el relleu a Ferran Burch, que va ser alcaldable del partit el 2011 i el 2015. "Creiem en un poble actiu, solidari, sostenible, on hi hagi igualtat d'oportunitats i una educació 360 graus, que sigui de qualitat i pública per a tothom", apunta Sibina. "També cal continuar impulsant l'Ateneu Popular, els locals socials i els consells de barri. I una de les riqueses que té Salt és la seva gent i això s'ha de fer valer."

INMA CASTRO
CIUTADANS

"Treballarem per millorar la seguretat, reactivar el comerç local, solucionar els problemes de neteja i fer més polítiques de benestar social." Són paraules d'Inma Castro, que liderarà Ciutadans. Relleva com a cap de llista Atilano González, que va ser l'alcalde de la formació en els comicis del 2015 (aleshores va ser la primera vegada que Cs es va presentar a Salt). Castro és delineant i treballa al Bauhaus, a Girona. Es va inscriure a Cs el 2018 per "un compromís amb la Constitució, la igualtat de gènere i d'oportunitats".

WILDER PALACIO
CANVIEM SALT

És psicòleg, té 31 anys i resideix al barri Centre de Salt. És regidor des del 2015, quan el grup que encapçala va concórrer per primera vegada a les eleccions municipals. També és conseller comarcal. Serà per segon cop l'alcalde de Canviem Salt, que aglutina membres d'ICV-EUiA, dels comuns, de Som Alternativa i persones independents. Creu que "per canviar la història de Salt s'ha de posar fi a la deixadesa". Proposa que els solars abandonats del terme es netegin i s'aprofitin per a finalitats socials.

1789744208350

Olea Terra ^{4a edició}

2019 L'art de fer arrels!

LA GRANADELLA

LES GARRIGUES - LLEIDA

- DISSABTE 4 DE MAIG -
19.00 H VISITA GUIADA AL MUSEU DE L'OLI (OPCIONAL)

UN DIA 10€
ANTICIPADA 8€

- DISSABTE 1 DE JUNY -
20.00 H VISITA AL CCOC + TAST D'OLIS ECOLÒGICS (OPCIONAL)

DOS DIES 15€
NOMÉS ANTICIPADA

a la Balma dels Triquell
20.30 H MELANIE; PER ART DE MÀGIA

21.30 H PRESENTACIÓ DE PRODUCTES KMO
DEGUSTACIÓ COQUES DE RECAPTE (FORN MARCEL)
OOVE SUO TEMPORE (COOP. LA GRANADELLA)
VI ROSAT (CELLER MATA LLONGA)

22.00 H BERTA PUIGDEMASA

als Antics dipòsits d'aigua
21.00 H PRESENTACIÓ DE PRODUCTES KMO
DEGUSTACIÓ COQUES DE RECAPTE (PASTISSERIA ALBERT)
OOVE GRAN DEGUSTUS (COOP. LA GRANADELLA)
CERVENA REPUBLIQ (ALBERT ECHEVARRIA)

22.00 H AQUAFONIA
23.30 H P.D. ETXE

* 50% DESCOMPTA PERSONES JUBILADES I MENORS DE 8 A 18 ANYS

Compra les entrades al Centre de la Cultura de l'Oli de Catalunya o al web de **ticketea** <https://www.ticketea.com/entradas-festival-oleaterra-2019/>

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Alcalde i candidat del PSC a Tarragona

Josep Fèlix Ballesteros

“Per al diàleg caldrà segurament canvis en els pactes”

CONVIVÈNCIA • “No soc dels que pensen que la convivència s’ha fracturat, però ha patit”
MUSEU ARQUEOLÒGIC • “La Tabacalera ha costat molt. Ha de ser la ciutat de la cultura del sud de Catalunya. Qui vulgui estudiar el món clàssic al sud d’Europa hi haurà de venir”

Xavier Miró
TARRAGONA

Alcalde des del 2007, Ballesteros havia anunciat que no repetiria, però, assegura, l’ha acabat convençent “molta gent” del partit i de fora.

Alguns candidats prioritzen la neteja. És aquest el major problema?

No. Ja m’agradaria. Ha estat un problema fins que hem pogut canviar el contracte per tenir nova maquinària i més servei. Però, com a la majoria de ciutats, el problema real és la situació precària de moltes famílies. No només la unitat familiar. Tenim criatures en situació complexa. Per això hem incrementat un 168% el pressupost social. Podem dir que a ningú se li ha tallat l’aigua ni els subministraments bàsics per problemes econòmics. I hem donat més de 50.000 ajudes. L’altre problema ha estat la captació d’inversions, però hem estat capaços de captar-ne en el pitjor moment de la ciutat. Pel que fa a la neteja, és veritat que ens comencem a trobar el mateix problema que els altres alcaldes: l’incivisme. Papereres i bancs trencats, pintades a la via pública, defecacions de gossos que no es recullen...

“

És veritat que hem de millorar alguns mecanismes de participació directa de la ciutadania

Més que abans?

Més que abans, i probablement la gent també està més sensibilitzada. Gastem 1,6 milions anuals per reparar aquest tipus de malifetes. Alguna cosa no hem fet bé durant molts anys perquè molta gent jove –i no tan jove– arriba a no entendre l’espai públic com un espai de tots i vagi amb monopati per damunt dels bancs o faci pintades en espais patrimoni mundial com ara les muralles i la catedral.

Veterà, imputat i convençut de revalidar

Josep Fèlix Ballesteros (1959) és llicenciat en ciències de l’educació per la URV, va ser regidor amb el primer alcalde de la democràcia, Josep Maria Recasens, fins al 1989, i de l’oposició fins al 1996, i va tornar de regidor en una segona etapa curta amb l’alcalde Joan Miquel Nadal (CiU). Després de 18 anys de Nadal, Ballesteros va arribar a l’alcaldia amb la victòria del 2007. Criticat pels independentistes i investigat per corrupció en el cas Inipro, està segur de continuar: “A l’altra banda no hi ha lideratges clars, forts i contrastats.”

JUANMA RAMOS

La seguretat també és un problema?

No. Hi ha hagut incidents, com ara trencaments de vidres de cotxes, robatoris en algun domicili o furts, però no hem tingut grans casos de violència. Segons els Mossos, els índexs de delinqüència estan per sota dels de les ciutats de la mateixa dimensió.

Altres candidats veuen una ciutat decadent.

Això ja ho deien fa vuit anys. I que no seríem capaços de tirar endavant el teatre i el mercat municipals ni els Jocs del Mediterrani. Hi ha moltes empreses que continuen apostant per Tarragona. Ho va fer El Corte Inglés. Ho va fer Ikea i quan es va fer enrere, tres empreses es van oferir. I hem connectat la Rambla amb el mar salvant les vies de tren. La recuperació del contacte amb el passeig Marítim ha estat molt important per als tarragonins.

També denuncien manca de participació ciutadana en els afers de la ciutat.

Segur que n'hi pot haver més. Vam consultar què s'havia de fer amb el pàrquing Jaume I, un aparcament que havia de ser intel·ligent, que no es va acabar i que va costar sis vegades més del que estava previst. Als Jocs del Mediterrani necessitàvem tres mil voluntaris i en vam tenir més de set mil. Quan demanem volunta-

ropees i americanes, en els propers supostos ja hi haurà consultes d'inversions fetes per barris i sectors.

Una altra crítica és que l'IBI és dels més alts de l'Estat i no es reflecteix en les inversions i els projectes.

Tarragona és la ciutat catalana que ha invertit més diners municipals en dotze anys. Més de 350 milions en un moment de greu crisi econòmica. Però, a conseqüència d'una decisió de l'alcalde anterior, està regalant una part dels impostos a la ciutat veïna de la Canonja arran de la seva independència. Cada any li passem entre un 3 i un 4% més dels impostos que paga la indústria química. Aquests diners que perdem els hem de compensar d'una manera o una altra. Si no, aquesta ciutat estarà morta en deu anys. Morta. També necessitem un cert creixement urbanístic justament per permetre'ns baixar aquest sostre de despesa. Dit això, en la resta d'impostos no som dels més alts sinó més aviat el contrari. I tot això ho hem fet rebaixant per primera vegada l'endeutament públic per sota del 110%. Hem quadrat el cercle.

Vostè és partidari de la gratuïtat del transport públic. No és un contrasentit amb el dèficit general del transport?

No. Primer, és una necessitat per rebai-

cessitarem menys línies però, sobretot, menys hores de conducció sense tocar la plantilla. Ho hem vist tan clar que ja enguany hem rebaixat un 25% el bitllet. És una tendència inexorable arreu.

Però la principal mancança del transport públic del Camp no és més regional que municipal?

Sí. El problema és que el darrer govern de Pujol va renovar les llicències del transport privat per a 25 anys. Les companyies públiques de Tarragona i Reus volem traspasar els límits municipals establerts per la llei i treballar conjuntament pel territori, i no ens deixen. El greu problema és aquesta concepció del transport públic concessionat que ens fa mal a Reus i Tarragona. Ambdós alcaldes ho hem dit de totes les maneres possibles a tots els consellers. I ens ajudaria a reduir els dèficits. A mi, Altafulla, els Pallaresos, el Callar o Constantí em demanen que hi arribi, i Vila-seca estaria encantada. El govern de la Generalitat ha de decidir una vegada per totes que aquesta àrea metropolitana ha de tenir un transport públic.

El transport públic està condemnat a ser viari?

No s'ha estat capaç de posar en marxa el tren tramvia. Els cinc alcaldes de la zona tenim un projecte que hem presentat fa

la degradació?

Amb el govern català tenim un acord per traspasar el pavelló de la Generalitat. L'Estadi atlètic té dos clubs d'atletisme i competicions nacionals i internacionals; la piscina, el pavelló de petit format i el Fitness Center també funcionen a ple rendiment; el velòdrom també exercirà com a espai de patinatge en línia per a un club de la ciutat; l'antic aparcament es transformarà en la Ciutat Esportiva del Gimnàstic -700 nens de l'esport de base i el primer equip- i el pavelló de la Generalitat el reservem per a diferents clubs -CBT, ADT- que el vulguin utilitzar però, sobretot, per a grans esdeveniments esportius. Hem fet tornejos d'exhibició de l'ACB, que volem que en faci cada any, i handbol. Però volem acollir estades de pretemporada de seleccions i parlem amb la Generalitat perquè la Universitat Laboral pugui fer de residència.

Hi ha prou massa esportiva a la ciutat per rendibilitzar-ho tot?

Sí. Poso un exemple. El Viding, que no es va poder inaugurar durant els Jocs, ha hagut de tancar inscripcions en un any i mig perquè en tenen més de set mil. La pràctica esportiva creix arreu. A part de fleques especialitzades i alimentació de km 0, les botigues d'esport especialitzat són el que més creix. A part de salut, és una activitat econòmica importantíssima.

Quina és la prioritat inversora del proper mandat?

La cultura. La Tabacalera ha de ser la ciutat de la cultura del sud de Catalunya. Són 38.000 metres quadrats i 112 milions en deu anys, principalment finançats per l'Estat i la Generalitat. L'any vinent l'Ajuntament ja destinarà mig milió a adequar l'entorn. Hi va el Museu Nacional Arqueològic complementat amb la Necròpoli Paleocristiana. Qui vulgui estudiar el món clàssic al sud d'Europa haurà de venir a Tarragona. Hi va una gran biblioteca pública. S'hi incorpora l'Institut Català d'Arqueologia Clàssica amb una biblioteca del món clàssic. El projecte es completa amb equipaments de creació artística, un compromís que tenim amb els col·lectius locals. Comença a caminar perquè és veritat que ha costat molt i ni la Generalitat ni l'Estat s'han volgut comprometre durant deu anys. ■

La Generalitat ha de decidir una vegada per totes que aquesta àrea metropolitana ha de tenir un transport públic

ris per a la cultura, les festes o per acompanyar gent amb discapacitat, tenim molta participació. Tenim gent gran molt participativa en els onze centres de gent gran. Ara, és veritat que hem de millorar els mecanismes de participació directa: consultes telemàtiques, pressupostos participatius. A partir d'una plataforma informàtica impulsada per l'Ajuntament de Madrid amb ciutats eu-

Si no compenséssim amb l'IBI els diners que cada any regalem a la Canonja, Tarragona estaria morta en deu anys

xar la petjada de carboni i reduir la mobilitat privada. En segon lloc, Tarragona és una ciutat molt dispersa, amb més de divuit nuclis aïllats en quinze quilòmetres de llargada i set d'amplada. Hem presentat un projecte amb què, amb el mateix dèficit aproximat actual, podem fer el transport gratuït canviant la flota de busos i redissenyant línies amb un gran intercanviador central, de manera que ne-

Volem acollir estades de pretemporada de seleccions i parlem perquè la Universitat Laboral pugui fer de residència

tres setmanes al ministre i al conseller i ens van dir que sí. Aprofitaríem les vies actuals per articular un autèntic rodalies que es coordinaria amb el de Barcelona. Això és possible i té un cost relativament menor si es planteja a cinc anys vista. Soc optimista per primer cop en dècades.

Hi ha un pla d'ús de l'Anella Mediterrània que n'eviti la manca de rendibilitat i

El Ple de la Corporació, en la sessió ordinària d'1 de març de 2019, va aprovar l'expedient d'alienació, en procediment obert, de tres béns immobles integrants del patrimoni municipal situats a:

carrer Comtes de Prades, 13 parc. 2, illa "D", de la urbanització Mas Moresc, i també va aprovar el Plec de Condicions Econòmico-Administratives que regiran la contractació de la venda.

carrer Comtes de Prades, 15 parc. 1, illa "D", de la urbanització Mas Moresc, i també va aprovar el Plec de Condicions Econòmico-Administratives que regiran la contractació de la venda.

carrer del Micanyo, 1 parc. 3, illa "D", de la urbanització Mas Moresc, i també va aprovar el Plec de Condicions Econòmico-Administratives que regiran la contractació de la venda.

Per mitjà del present, s'anuncia la celebració de l'acte licitatori, la informació del qual es pot consultar en el **perfil del contractant** d'aquest ajuntament, en el següent enllaç:

www.alcover.cat

Es poden presentar ofertes fins el 6 de maig de 2019 a les 14.00 h.